

ЩО ТРИВОЖИТЬ АМЕРИКУ: СУЧАСНА СЕКСУАЛЬНІСТЬ ТА БІОПОЛІТИКА ПЕРЕСЕЛЕНСЬКОГО КОЛОНІАЛІЗМУ

Колонізація Америки – це історія культурного імперіалізму, насильства та деструкції. Останні розвідки в галузі вивчення корінних народів доводять, що завоювання індіанців та націоналістична ідея, наслідками яких стало поневолення корінних народів, може розумітися як акт терору, який породив «колоніальну некрополітику, що представляє корінних жителів як квір-популяцію, приречену на смерть» (Морґенсен). Замість того, щоб вибудувувати досвід індіанців як неперервну віктимізацію та акти винищення як форми «некрополітики» (Мбембе), у цій статті я аналізую останні літературні та культурні продукти, в яких критикується квір-фобія, колоніалізм та расизм у руслі транснаціональної деколоніальної боротьби. Серед іншого, я зосереджуюсь на збігах між студіями, що вивчають корінне населення та сексуальні меншини (Indigenous and Queer Studies), та презентую низку культурних продуктів так званих митців із двома душами. Серед них я хочу презентувати полотна та зображення корінного мультидисциплінарного митця Кента Монкмена.

Ключові слова: біополітика; студії корінних народів; дво-душні митці; деколоніальна боротьба.

Біополітика – це поняття, введене Мішелем Фуко, що використовується для дослідження стратегій та механізмів, крізь призму яких владні режими керують життям людей через знання, владу та процеси суб'єктивізації. У цій роботі я хочу поговорити про біополітику переселенського колоніалізму в Північній Америці. Я хочу довести, що переселенський колоніалізм є центральним положенням в історії статі/гендеру в Північній Америці та у формуванні держави, яка засновувалася на *унормованій* гетеросексуальності. Біополітика переселенського колоніалізму, як я пояснюю, включає форми тероризуючої сексуальної колонізації корінного населення, що, своєю чергою, призвело до розуміння сучасної сексуальності як функції розселення згідно з приналежністю до корінного або переселенського сексуальних суб'єктів. Загально-відомо, що колонізація і заселення Америки – це історія культурного імперіалізму, насильства і руйнування. Останні дослідження в галузі вивчення корінного населення (Native Studies) свідчать про те, що завоювання корінних народів та націоналістську ініціативу, яка призвела до сексуальної колонізації корінних жителів, можна вважати актами «терору», які спричинили «колоніальну некрополітику, що створила уявлення про корінне населення як квір-популяцію, приречену на смерть» [14, с. 106].

«Некрополітика», політика смерті, досліджується у роботах Акхілл Мбембе і Орландо Паттерсона. Обидва критики зацікавлені у розумінні форм, яких набуває смерть у ситуації біо-влади. У статті «Некрополітика» (2003) Мбембе теоретизує з приводу поло-

ження про суверенність у випадках, коли «узагальнена інструменталізація людського існування і фізичне знищення людських тіл та населення» є скоріше основною програмою дій влади, ніж допоміжною [11, с. 14]. Очевидно, що автор концептуалізує відношення між суб'єктивністю та смертю як першопричинами політичної суверенності, з'єднуючи поняття сучасності й терору. Своєю чергою, Паттерсон у статті «Влада, відчуженість і соціальна смерть» розмірковує про співвідношення сил, що лежать в основі інституту рабства впродовж історії, аналізуючи політику смерті у формі *смерті соціальної (social death)*. «Де Мбембе розглядає владу крізь життя і смерть, а створення «убогого життя» і суверенності сьогодні крізь зони відчуження, дослідження Паттерсона про історичні приклади доводить, що «убоге життя» ('bare life') і «зони відчуження» ('state of exception') також виникли в результаті певних владних відносин між рабом та хазяїном, що створюють раба шляхом спричинення його соціальної смерті»¹.

У північноамериканській літературі та культурі багато уваги приділяється соціальній смерті корінного населення та некрополітиці переселенського колоніалізму. (Як приклад можна згадати Зникаючого Індіанця, образ якого домінує в літературі та масовій культурі). Замість зупинятися на досвіді безперервної віктимізації та актах винищення як однієї з форм «некрополітики», я аналізуватиму останні літературні та

¹ <https://anthropopolitics.wordpress.com/2013/02/23/necropolitics/> (Accessed June, 19, 2016)

культурні напрацювання, які критикують колоніалізм та расизм як складові транснаціональної боротьби за деколонізацію і зосереджують увагу на витривалості життя, що Джеральд Візенор назвав стратегіями «виживання», тобто практиками, які пропагують відчуття присутності замість історичної відсутності. У книзі «Способи маніфестації: оповіді про постіндіанське виживання» Візенор позиціонує поняття виживання як «активне відчуття присутності, тривалості рідних історій, а не лише як незначну протидію чи присвоєння давнього імені. В історіях про виживання корінного населення знаходимо відмови від домінування, трагедійність та віктимність» [19, с. vii]. Як я покажу тут, упродовж деколоніальної боротьби корінні народи продемонстрували різноманітні способи, в яких перетинаються питання національної приналежності, сексуальності та расової ідентичності. Зокрема, скориставшись суміжними напрацюваннями у вченні про корінні народи та у квір-студіях (Indigenous and Queer Studies), хотілося б презентувати декілька культурних продуктів, створених митцями, що одночасно належать до обох груп, – так званих митців із двома душами (Two-Spirit artists).¹

Я продемонструю серію картин та зображень, створених мультидисциплінарним художником, представником канадських аборигенів Кентом Монкманом. Цей канадський митець, представник народу Крі, пропонує низку зображень, фільмів, інсталяцій та вистав, що кидають виклик євроцентричним поглядам на корінні народи. У своїх роботах Монкман відтворює оновлені розповіді та міфи про захід, цілком покладаючись на історичну іконографію. Наближаючись до живописної образності митців дев'ятнадцятого століття, Монкман використовує пародію для того, щоб трансформувати колоніальні міфи про завоювання Заходу в гомоеротичний ігровий простір. У першу чергу, Монкман привернув увагу до свого імені тим, що порушив домінуючі концепції канадської/корінної історії, часто в ролі Miss Chief Share Eagle Testickle, епатажної драг-квін² та alter-ego митця, яку він створив та презентував по обидві сторони Атлантики. Miss Chief – це розв'язний, сексуальний та провокативний образ трікстера, якого називали «постіндійською дівочо-воїном» [12, с. 31].³ За версією історії Монкмана, ця епатажна драг-квін alter-ego Miss Chief Share Eagle Testickle «спричинює заворушення на ще незайманих просторах на початку дев'ятнадцятого століття, стверджуючи своє існування та реконцептуалізуючи силу своєї нетрадиційної сексуальної орієнтації» [17, с. 565–566]. Наприклад, у роботі

«Танець до бердаше» («Dance to the Berdash»), п'ятиканальній відео-інсталяції, яка пропонує сучасну ре-інтерпретацію традиційного місцевого ритуалу з вшанування «бердаше», людини, чия множинна гендерна ідентичність шокувала багатьох дослідників американського Заходу, Монкман критично посилається на картину Джорджа Кетліна. Відоме полотно Кетліна «Dance to the Berdache» зображує плем'я, яке вшановує особу, одягнену як у чоловіче, так і в жіноче вбрання. Кетлін, присвятивши вісім років свого життя подорожам американським Заходом, став свідком свята-вшанування *I-coo-coo-a* племенами Саук та Фокс. Цей церемоніальний танець, як знак визнання дво-духості корінного населення, водночас зачарував і шокував Кетліна.

У роботі «Листи і записи про традиції та суспільне становище північноамериканських індіанців» (1832–1839) Кетлін розцінює цю традицію як «одну з найбільш незрозумілих та відрізливих звичаїв, які я коли-небудь зустрічав на територіях, заселених індіанцями... Для подальшої оцінки я вимушений дати читачеві посилання на територію, де щойно згадане практикується, хоч мені б і хотілося, щоб такі практики зникли, перш ніж про них зберуть більше записів» [2]. Дійсно, традиція «berdache» була майже винищена європейськими колонізаторами. Від початку і надалі колонізатори-поселенці зневажали множинну гендерну систему корінного населення, що призвело до зникнення традиції «бердаше»⁴. Визнавши цю традицію частиною «примітивного минулого», жителі Північної Америки згодом заснували концепт переселенської сексуальності замість множинної сексуальної орієнтації корінного населення.

Система множинної гендерної орієнтації становила загрозу Новій Республіці й залишалась проблематичною впродовж періоду становлення держави – часу, протягом якого англо-американська бінарна статевий/гендерна система та поняття гомо- та гетеросексуальності також знаходились у процесі розробки. Зрештою, лише наприкінці вісімнадцятого століття різницю між поняттями «чоловік» і «жінка» почали розуміти так, як сьогодні розуміємо її ми. Відмінність між гетеросексуальністю та гомосексуальністю, своєю чергою, також було визначено лише в кінці дев'ятнадцятого століття. Таким чином, статеве урегулювання життя корінного населення Америки стало частиною проекту створення нації. Іншими словами, це було важливим фактором для формування біополітики сучасної сексуальності на ранньому етапі становлення Сполучених Штатів, допомагаючи створити «поселенську сексуальність», як називає її Моргенсен, «національну гетеронормативність білої раси, що регулює статеву та соціальну приналежність аборигенів шляхом її витіснення й заміни на сучасну сексуальність поселенців» [13, с. 106]. В дійсності, «спроба окультурити місцеве населення і відповідна відмова від самобутніх традицій може розумітися як суттєвий внесок в інституціоналізацію «гетеросексуального уявного», за влучним визначенням Кріса Інграгема,

¹ Як пояснює Ангукуар (Річард ЛяФортуне): «Термін *дво-духий*... бере початок у діалекті північно-індіанських племен Алгонквін і вперше був вжитий на третьому щорічному духовному зібранні геїв та лесбійок індіанців, що відбувся 1990 року неподалік Вінніпега. Ми, ті, хто обрав таку назву, маємо на увазі, що *niizh manitoag* (дво-духий) означає присутність в одній людині як фемінного, так і маскуліного духу» [1, с. 221].

² Чоловік, який переодягається в яскравий жіночий одяг на час вистави – Прим. перекладача.

³ Трікстер – персонаж, який часто зустрічається в історіях корінних народів. Трікстер, який порушує домовленості та переходить норми, також є фігурою, що повсякчас змінюється.

⁴ Більше подробиць див. у праці А. Феллнер «Subaltern Knowledges in the Borderlands» [6].

допомагаючи побудувати мережу взаємопов'язаних, санкціонованих державою директив та ідеологій, що позиціонують моногамне двостатеве життя пари і приватизоване односімейне господарство як офіційний національний ідеал вже наприкінці дев'ятнадцятого століття» [16, с. 6]¹.

Перформативне мистецтво Монкмана робить внесок у проект деколонізації, коли він пропонує пародію картини Кетліна «*Dance to the Berdache*». Робота Монкмана – це критичне повторення картини Кетліна, у якій Монкман через пародійоване перебільшення підкреслює те, чого не зобразив Кетлін. Вона активізує сексуальні знання, які залишалися незрозумілими з європейської точки зору стосовно концепції життя корінних народів, звертаючи увагу на статеве та сексуальне різноманіття, що постійно порушувало кордони національного проекту на північноамериканському континенті. У всіх своїх інсталяціях, відеороботах та зображеннях Монкман намагається зробити видимим невидиме, повторно використовуючи ті самі знаки та символи, маніпулюючи якими, європейські поселенці показували нікчемність та недоліки місцевих народів.

У листівці, яку він створив на честь двадцять п'ятої річниці видання журналу «*Fuse*» у Торонто, Монкман взявся за інший тип критики, заглибившись у відношення між Еросом та підкоренням корінних народів². На цій листівці зображується «миловидний пейзаж із небесною широчинню з пухких білих хмар та спокусливо-блакитного неба» [8, с. 152], а зверху листівки надпис «CANADA» з червоним кленовим листком поруч. Проте нашу увагу притягує не стільки текст, виділений жирним кеглем, скільки зображення на передньому плані, де ковбой переохилився через стовбур поваленого дерева, а індіанець, на якому лише одна пов'язка на стегнах, міцно обхопив його ззаду. «Це згвалтування чи еротична фантазія?», – запитує Франсіс, аналізуючи це зображення [8, с. 152]. Вона говорить: «Деякі елементи картини натякають на те, що ковбой може схвалювати загравання місцевого жителя» [8, с. 152]. У той час, як Монкман своєю листівкою яскраво «висміює ідеї національних норм та гетеросексуальну показну хоробрість, що проникає в образ фронтигу» [8, с. 152], він також ставить цілий ряд запитань. У популярних уявленнях про Захід зазвичай не згадується про гомосоціальний контекст відносин між чоловіками, і нам навряд чи вдасться знайти будь-які записи про те, як реагували чоловіки-поселенці на більш різноманітні сексуальні практики і множинну гендерну систему, притаманну корінному населенню. Але це зображення не лише критикує колоніальні та гетеросексистські припущення, якими зазвичай характеризують образ фронтиру. Як вказує Франсіс, ця листівка також ставить під питання природу репрезентації як такої: назва картини «*Це не*

люлька» («*Ceci n'est pas une pipe*») запозичена з сюрреалістичної картини Рене Магрітта. Його відомий образ люльки називається «Оманливість зображень» (*The Treachery of Images*) і підкреслює різницю між самим зображенням і зображеними об'єктами. Обравши цю назву, Монкман грає не лише з нормами пейзажного живопису, а й з глибоко ідеологічним використанням цього жанру, у якому зображення сповненого світлом простору зазвичай сприймалося як таке, що підтверджує право європейських поселенців на цю землю [8, с. 153]. «Його (Монкмана – пер.) реконфігурація узвичасної динаміки між поселенцями й індіанцями також базується на цьому спадку», викликаючи те, що Марго Франсіс назвала «візуальним підтекстом для глядачів» [8, с. 153]. Вона пояснює: «Справді, цей каламбур нагадує гру слів із назвою картини Монкмана, яку можна було б прочитати як «*Це не люлька миру*», щоб протистояти загальній націоналістській версії історії, за якими індіанці нібито мирно відреагували на європейські переселення, і так само послатися на примусове "оволодіння" ковбоєм з боку індіанця, який для цього скористався нічим іншим, як люлькою» [8, с. 153]. Але ще, як відомо, існує інший каламбур з люлькою у французькій мові «*faire une pipe a quelquin*», що посилює сексуальне послання цього тексту.

Монкман, як я продемонструвала, викриває свідомий утиск сексуальності корінного населення і довгу трансатлантичну історію стереотипних та екзотизованих тропів і образів місцевого населення. Він висвітлює багатолітню традицію множинної гендерної системи індіанців шляхом звернення уваги на гендерне та сексуальне різноманіття в Північній Америці до заселення. У багатьох роботах його дво-духе alter-ego, Miss Chief Share Eagle Testickle, подумки переосмислює сексуальні знання корінних жителів, які європейські колонізатори засуджували й намагалися стерти. Насправді, «Монкман не лише підтримує активну присутність корінного населення, але і показує квіріндіанську присутність, що націлено на деконструкцію та протистояння домінантним формам і структурам західних знань та влади» [9, с. 6].

Висновок

Переселенський колоніалізм – це основа процесів біополітики, яку розглядають Джорджіо Агамбен і Мішель Фуко. Але, як зазначає Моргенсен, «переселенський колоніалізм залишається звичним у межах теорій про біо-владу та теорій про його зв'язок із колоніальністю. Колонізація поселенців, прихильників вищості білої раси, створює специфічні типи біополітики, яка вживлюється не лише в штатах поселенців, але і в способи світового правління, які успадковують, розширюють та натуралізують цю владу» [14, с. 52]. Дослідники, наголошує Моргенсен, мають «досліджувати минулі і сучасні біополітики переселенського колоніалізму, щоб мати змогу кинути виклик узвичасним горизонталістам у теоріях біо-влади та колоніалізму» [14, с. 68]. Фокусуєчись на критичному зображенні недуалістичних концептів гендеру та статевої приналежності, я проаналізувала шляхи, на яких перехрестилися питання національної приналежності, сексуальності та расової ідентичності. Біополітичний аналіз сексуальності корінних народів «дає можли-

¹ Кріс Інграгем визначає гетеросексуальне уявне як «один зі способів мислення, який приховує роль гетеросексуальності у структуризації гендеру та унеможливує критичний аналіз гетеросексуальності як одного з організуючих чинників» [10, с. 203–204].

² Детальніше див. Margot Francis's *Creative Subversions: Whiteness, Indigeneity, and the National Imaginary*.

вість далі зазирнути в шафу Native Studies (студій корінних народів) і показати, як колоніальна влада розпоряджається корінними народами» [7, с. 40]. Я продемонструвала, що від самого початку двадцять першого століття представники корінного населення з нетрадиційною орієнтацією заявили про нове розуміння гендеру та сексуальності й розробили важливі критичні моделі для критики квірфобії, колоніалізму та расизму як частину транснаціональної деколоніальної боротьби. Дво-духі критики, наприклад Кво-Лі Дріскілл, означили їх як «відмінних від інших квір-студій, тому що вони походять з історії, політики та деколоніальної боротьби корінних індіанців» [4, с. 71]. Вони кидають виклик майже повному винищенню індіанських народів.

«Часто, – пише Дрю Гайден Тейлор, – немає кращого шляху дослідження нації, ніж через її амурні пригоди» [18, с. 37]. «Оскільки колонізація гендеру та сексуальності корінних народів була головним методом колоніального гніту, то процес повторного стано-

влення, ствердження, винайдення та переосмислення свого життя, як корінної ЛГБТК2-спільноти (Native GLBTQ2)¹ є основним способом опору» [3, с. 3–4]. Художні ілюстрації Монкмана пропонують незвичайну форму критики, яка крізь владу «незалежної еротики» відносить тіла до націй, традицій та історій. Його роботи – це переконливі твердження про деколоніальний потенціал корінного населення з двома духами, що зцілюється від гетеропатріархального гендерного режиму [3, с. 3]. Дозвольте завершити останніми рядками поезії Кво-Лі Дріскілла, які репрезентують Північноамериканську біополітику за формою та за змістом. Поезія має назву «Мапа Америк», а її форма і обрис нагадують контури тіла; останні рядки звучать так:

Запам'ятай запах мого кедрового подиху
мій піт стікає, наче повільні південні річки
І моя плоть зайнялась від історії

Пам'ятай про це

Я залишаю геноцид, щоб торкнутися тебе [5, с. 11].

ЛІТЕРАТУРА

1. Anguksuar R. LaFortune. A Postcolonial Colonial Perspective on Western [Mis]Conceptions of the Cosmos and the Restoration of Indigenous Taxonomies / Richard LaFortune Anguksuar // *Two-Spirit People: Native American Gender Identity, Sexuality, and Spirituality* / [ed. Sue-Ellen Jacobs, Wesley Thomas, and Sabine Lang]. – Urbana : University of Illinois Press, 1997. – P. 217–223.
2. Catlin G. Illustrations of the Manners, Customs, and Conditions of the North American Indians, with Letters and Notes / George Catlin. – 2 vols. 10th ed. – London : Henry Bohn, 1866.
3. Driskill Q.-L. Sovereign Erotics : A Collection of Two-Spirit Literature / Qwo-Li Driskill, Daniel Heath Justice, Deborah Miranda, and Lisa Tatonetti [ed.]. – Tucson : U of Arizona P, 2011.
4. Driskill Q.-L. Doubleweaving: Two-Spirit Critiques Building Alliances between Native and Queer Studies / Qwo-Li Driskill // *GLQ: A Journal of Lesbian and Gay Studies*. – 2010. – 16.1–2. – P. 69–92.
5. Driskill Q.-L. Walking With Ghosts : Poems // Qwo-Li Driskill. – Cambridge : Salt, 2005.
6. Fellner A. M. Subaltern Knowledges in the Borderlands: Drawing the Sexual Boundaries of the Early United States / Astrid M. Fellner // *Hemispheric Encounters: The Early United States in Transnational Perspective* / [eds. Markus Heide and Gabriele Pisarz-Ramírez]. – Peter Lang, P. 203–220.
7. Finley C. Decolonizing the Queer Native Body (and Recovering the Native Bull-Dyke) : Bringing 'Sexy Back' and Out of Native Studies' Closet / Chris Finley // *Queer Indigenous Studies: Critical Interventions in Theory, Politics, and Literature* / [ed. Qwo-Li Driskill, Chris Finley, Brian Joseph Gilley, and Scott Lauria Morgensen]. – Tucson : U of Arizona P, 2011. – P. 31–42.
8. Francis M. Creative Subversions: Whiteness, Indigeneity, and the National Imaginary / Margot Francis. – Vancouver : UBC Press, 2011.
9. Hoelke C. Beyond Survival: 'Stories of Queer Native Survivance' in Selected Works by Kent Monkman [Електронний ресурс] / Charlotte Hoelke // *Capstone Seminar Series. (Re)Negotiating Artifacts of Canadian Narratives of Identity*. – Spring 2014. – 4.1. – Режим доступу : <https://capstoneseminarseries.wordpress.com/spring-2014-volume-4/current-issue/beyond-survival-stories-of-queer-native-survivance-in-selected-works-by-kent-monkman>.
10. Ingraham C. The Heterosexual Imaginary: Feminist Sociology and the Theories of Gender / Chrys Ingraham // *Sociological Theory*. – 1994. – 12, no. 2. – P. 203–219.
11. Mbembe A. Necropolitics / Achille Mbembe // *Public Culture*. – 2013. – 15.1. – P. 11–40.
12. McIntosh D. Miss Chief Eagle Testickle, Postindian Diva Warrior, in the Shadowy Hall of Mirrors / David McIntosh // *The Triumph of Mischief: Kent Monkman* / [ed. Audrey McClellan]. – Victoria : Art Gallery of Greater Victoria, 2008. – P. 31–46.
13. Morgensen S. L. Settler Homonationalism: Theorizing Settler Colonialism Within Queer Modernities / Scott Lauria Morgensen // *GLQ*. – 2010. – 16, no. 1–2. – P. 105–131.
14. Morgensen S. L. The Biopolitics of Settler Colonialism: Right Here, Right Now / Scott Lauria Morgensen // *Settler Colonial Studies*. – 2011. – 1.1. – P. 52–76.
15. Patterson O. Authority, Alienation, and Social Death / Orlando Patterson // *Slavery and Social Death: A Comparative Study*. – Cambridge and London : Harvard University Press, 1982. – P. 35–76.
16. Rifkin M. When Did Indians Become Straight? Kinship, the History of Sexuality, and Native Sovereignty / Mark Rifkin. – Oxford : Oxford University Press, 2011.
17. Swanson K. The Noble Savage Was a Drag Queen: Hybridity and Transformation in Kent Monkman's Performance and Visual Art Interventions / Kerry Swanson // *Queerly Canadian: An Introductory Reader in Sexuality Studies* / [ed. Maureen FitzGerald and Scott Rayter]. – Toronto : Canadian Scholars' P. – P. 565–576.

¹ Native GLBTQ2 – абревіатура, що вживається в студіях корінних народів Америки і складається з заголовних букв слів: гей, лесбійка, бісексуал, трансгендер, квір та цифри 2, що означає двохукий (Прим. перекладача).

18. Taylor D. H. Naked Came the Indian: Aboriginal Erotica in the 21st Century / Drew Hayden Taylor // Spirit. Spring. – 2003. – Summer. – P. 36–39.
19. Vizenor G. Manifest Manners: Narratives on Postindian Survivance / Gerald Vizenor. – Lincoln : Nebraska, 1999.

Астрид М. Феллнер,
Университет Саарланд, Саарбрюккен, Германия

ЧТО ТРЕВОЖИТ АМЕРИКУ: СОВРЕМЕННАЯ СЕКСУАЛЬНОСТЬ И БИОПОЛИТИКА ПЕРЕСЕЛЕНЧЕСКОГО КОЛОНИАЛИЗМА

Колонизация Америки – это история культурного империализма, насилия и деструкции. Последние исследования в области изучения коренных народов доказывают, что завоевание индейцев и националистическая идея, последствиями которой стало порабощение коренных народов, может пониматься как акт террора, породивший «колониальную некрополитику, которая представляет коренных жителей как квир-популяцию, обреченную на смерть» (Моргенсен). Вместо того, чтобы выстраивать опыт индейцев как непрерывную виктимизацию и акты истребления как формы «некрополитики» (Мбембе), в этой статье я анализирую последние литературные и культурные продукты, в которых критикуются квир-фобия, колониализм и расизм в русле транснациональной деколониальной борьбы. Среди прочего, я сосредотачиваюсь на совпадениях между студиями, которые изучают коренное население и сексуальные меньшинства (Indigenous and Queer Studies), и презентую ряд культурных продуктов так называемых художников с двумя душами. Среди них я хочу презентовать полотна и изображения коренного мультидисциплинарного художника Кента Монкмена.

Ключевые слова: биополитика; студии коренных народов; двое-душные художники; деколониальная борьба.

Astrid M. Fellner,
Saarland University, Saarbrücken, Germany

UNSETTLING AMERICA: MODERN SEXUALITY AND THE BIOPOLITICS OF SETTLER COLONIALISM

The colonization and settlement of the Americas is a story of cultural imperialism, violence, and destruction. Recent interventions in the field of Native studies have argued that the conquest of Native peoples and the nationalist enterprise that entailed the sexual colonization of Native peoples can be understood as «terrorizing» acts which produced a «colonial necropolitics that framed Native peoples as queer populations marked for death» (Morgensen). Rather than framing Indigenous experience as ongoing victimization and acts of extinction as a form of «necropolitics» (Mbembe), my paper will analyze recent literary and cultural productions that criticize queerphobia, colonialism, and racism as part of transnational decolonial struggles. In particular, I would like to look into the alliances between Indigenous and Queer Studies and present a series of cultural productions by so-called Two-Spirit artists. Among others, I want to present a series of paintings and images by First Nation multi-disciplinary artist Kent Monkman.

Arguing that settler colonialism is a central condition of the history of sex/gender in North America as well as the formation of the state, which was based on normalized heterosexuality, I want to argue that the biopolitics of settler colonialism entails forms of terrorizing sexual colonization of Native peoples, which, in turn, has brought about modern sexuality as a function of settlement by relationally producing Native and settler sexual subjects.

Key words: biopolitics; Indigenous Studies; Two-Spirit artists; decolonial struggle.